

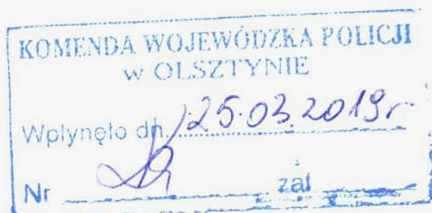
WARMIŃSKO-MAZURSKI ZARZĄD WOJEWÓDZKI

NSZZ POLICJANTÓW W OLSZTYNIE

NIP: 739-18-94-412, Regon: 510191620, adres: 10-959 OLSZTYN ul. PARTYZANTÓW 6/8
tel. +48 089 522 56 90 (...91), fax (...95), tel. kom. +48 509 019 965, e-mail: poczta@zwnszzp.olsztyn.pl

Nasz znak ZZ –83/2019

Olsztyn, dnia 25 marca 2019 r.

Pan

insp. Tomasz Klimek

**Komendant Wojewódzki Policji
w Olsztynie**

Szanowny Panie Komendancie

Mając na uwadze ważny interes policjantów garnizonu warmińsko-mazurskiego, w imieniu Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Policjantów w Olsztynie zwracam się z wnioskiem o powołanie Zespołu do opracowania projektu decyzji Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie w sprawie zasad dokumentowania warunków służby i przypadków uzasadniających podwyższenie emerytury na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. 2016 poz. 708 ze zm.), a także o włączenie w skład tego Zespołu przedstawiciela Warmińsko-Mazurskiego Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Policjantów w Olsztynie.

UZASADNIENIE

Art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin przewiduje możliwość podwyższenia emerytury o 0,5 % jej podstawy za każdy rok służby pełnionej w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu. Definicję „warunków szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu” rozwinięto w treści § 4 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej (Dz. U. 2005 nr 86, poz. 734).

W myśl zawartej tam definicji, na podwyższenie emerytury o 0,5 % podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu może liczyć ten policjant, który w czasie wykonywania obowiązków służbowych podejmował co najmniej 6 razy w ciągu roku, czynności operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze albo interwencje w celu ochrony osób, mienia lub przywrócenia porządku publicznego w sytuacjach, w których istniało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia.

Zapis ten wzbudzał jednak wątpliwości, co do jego zgodności zarówno z ustawą, na podstawie której został wydany, jak i z Konstytucją RP. Wobec czego, po interwencji Rzecznika Praw Obywatelskich, Trybunał Konstytucyjny, w wyroku z dnia 27 maja 2014 r. orzekł, iż § 4 pkt 1 rozporządzenia niezgodny jest z art. 15 ust. 6 w związku z ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie, w jakim nakłada na funkcjonariuszy konieczność wykazania okresów służby w warunkach „bezpośrednio zagrażających życiu lub zdrowiu” (sygn. akt U 12/2013, OTK-A 2014/5/56).

Trybunałowi Konstytucyjnemu chodziło generalnie o to, że rozporządzenie uzależniało podwyższenie emerytury od wystąpienia „bezpośredniego” zagrożenia życia lub zdrowia przy podjętych przez funkcjonariusza czynnościach, a przepis ustawy nie wprowadził ograniczeń odwołujących się do kryterium bezpośredniości. Ustawa bowiem posługuje się pojęciem „szczególnego zagrożenia”, które nie jest tożsame z „zagrożeniem bezpośrednim”. Trybunał Konstytucyjny uznał zatem, iż w pojęciu „szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu” mieszczą się takie zdarzenia, które mogą mieć miejsce w czasie pełnionej służby, choć nie pozostają w bezpośrednim związku przyczynowym z czynnościami podejmowanymi przez funkcjonariusza lub jego osobą. Powyższy wyrok Trybunału Konstytucyjnego został opublikowany w Dzienniku Ustaw (Dz.U. 2014 poz. 736) i obowiązuje od dnia 3 czerwca 2014 r.

Zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny przepis nie został dotychczas zmieniony czy też częściowo usunięty z treści obowiązującego rozporządzenia. Konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego – pomimo braku reakcji ustawodawcy – jest więc procedowanie organów z pominięciem § 4 pkt 1 tego rozporządzenia w zakresie uznanym za niekonstytucyjny. Wobec tego funkcjonariusze starający się o podwyższenie emerytury zobowiązani są wykazywać okresy służby w warunkach szczególnie zagrażających ich życiu lub zdrowiu, oczywiście z pominięciem kryterium „bezpośredniości”. W świetle opinii prawnej, którą Warmińsko-Mazurski Zarząd Wojewódzki NSZZ Policjantów uzyskał po wejściu w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego wskazać należy, że środkiem dowodowym potwierdzającym służbę w szczególnych warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury jest zaświadczenie o okresach służby pełnionej w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza lub innych dokumentów potwierdzających pełnienie służby w tych warunkach. Wynika to z § 14 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r., nr 239, poz. 2404). Organy Policji w toku postępowania o wydanie zaświadczenia dokonują oceny, w oparciu o akta osobowe i inne (bliżej nieokreślone) dokumenty, czy funkcjonariusz pełnił służbę w warunkach szczególnie zagrażających jego życiu lub zdrowiu.

Clou problemu polega jednak na tym, że brak jest czytelnych kryteriów i zasad dokumentowania przypadków uzasadniających podwyższenie emerytury na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Akta

osobowe funkcjonariuszy nie są pod tym względem wystarczająco kompletowane ze względu na nieodpowiedni sposób gromadzenia wymaganych dokumentów. Z największymi problemami borykają się ci policjanci, którzy starania o zwiększenie świadczenia emerytalnego rozpoczęli po zwolnieniu ze służby, gdzie pewnych dokumentów nie da się już uzupełnić. W rezultacie uniemożliwia to dokonanie obiektywnej, opartej o zasady równości i transparentności, oceny uprawnień funkcjonariusza do uzyskania ustawowo zagwarantowanych mu świadczeń.

Rozwiązaniem tego problemu może być uregulowanie zasad odpowiedniego dokumentowania okoliczności i przypadków uzasadniających wzrost emerytury w taki sposób, by kryteria były jasne nie tylko dla organów wydających stosowne zaświadczenie, ale także dla zainteresowanych policjantów i organów emerytalno-rentowych. Niepożądana jest bowiem sytuacja, w której ocena uprawnień funkcjonariusza do uzyskania podwyższonego świadczenia bywa uzależniana od rzetelności, staranności i solidności (lub jej braku) podmiotów odpowiedzialnych za gromadzenie akt osobowych.

Warmińsko-Mazurski Zarząd Wojewódzki NSZZ Policjantów w Olsztynie jest przekonany, że problem ten można rozwiązać za pomocą uregulowań zawartych w stosownej decyzji Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie, dzięki czemu komórki kadrowe otrzymają precyzyjne instrukcje, w jakim trybie i w jaki sposób dokumentować oraz kwalifikować okoliczności i przypadki uzasadniające podwyższenie wysokości emerytury. Wobec powyższego niniejszy wniosek należy uznać za konieczny i zasadny.

Z poważaniem

PRZEWODNICZĄCY
Warmińsko-Mazurskiego
Zarządu Wojewódzkiego
NSZZ Policjantów w Olsztynie
Stawomir Koniuszy